

USTAWA

z dnia 18 grudnia 1986 r.

o zmianie niektórych ustaw określających funkcjonowanie gospodarki społecznej.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 w ust. 2 po wyrazach „polityki społeczno-gospodarczej” dodaje się wyrazy „i ustaleń”;
- 2) w art. 23 w ust. 4 po wyrazie „wariantu” dodaje się wyraz „koncepcji”;
- 3) w art. 24 w ust. 2 wyraz „wariantowe” skreśla się;
- 4) w art. 29 w ust. 2:
  - a) w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem,
  - b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) ustala zasady metodyczne opracowywania projektów planów terytorialnych.”;

5) w art. 31:

- a) w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) rozpatrują opinie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów co do zgodności projektów wojewódzkich planów społeczno-gospodarczych z podstawowymi celami i kierunkami polityki społeczno-gospodarczej oraz ustaleniami określonymi w narodowym planie społeczno-gospodarczym”;
- b) w ust. 2 powołanie „ust. 1” zastępuje się powołaniem „ust. 1 pkt 1, 2 i 3”;
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Wojewódzka rada narodowa może wprowadzić obowiązek przedstawiania projektów miejskich (gminnych) planów społeczno-gospodarczych przewodniczącemu właściwej

miejscowo wojewódzkiej komisji planowania w celu wyrażenia opinii w zakresie zgodności tych projektów z celami, kierunkami i zadaniami rozwoju społeczno-gospodarczego określonymi w wojewódzkim planie społeczno-gospodarczym.”

- d) w ust. 3 w pkt 2 po wyrazach „społeczno-gospodarczych” dodaje się wyrazy „wraz z opinią Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów”;
- 6) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie: „Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe.”; w rozdziale tym na początku dodaje się art. 32a, 32b i 32c w brzmieniu:

„Art. 32a. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia:

- 1) określa zasady wartościowania pracy służące ustalaniu siatek i tabel płac,
- 2) określa zasady wynagradzania dyrektora przedsiębiorstwa państwowego i tymczasowego kierownika przedsiębiorstwa, uwzględniające w szczególności uzyskiwane przez przedsiębiorstwo wyniki ekonomiczne.

Art. 32b. 1. Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej:

- 1) ustala normatywy zużycia surowców i materiałów, obowiązujące jednostki gospodarcze przy projektowaniu, modernizacji i wytwarzaniu wyrobów oraz produkcji budowlano-montażowej,
- 2) może wprowadzać obowiązujące jednostki gospodarcze zakazy:
  - a) stosowania niektórych materiałów i paliw do produkcji określonych wyrobów i świadczenia usług,
  - b) produkcji określonych wyrobów nadmiernie energochłonnych i materiałochłonnych,
  - c) stosowania nadmiernie energochłonnych i materiałochłonnych technologii wyrobów i świadczenia usług.

2. W razie nieprzestrzegania normatywów zużycia surowców i materiałów (ust. 1 pkt 1) oraz zakazów (ust. 1 pkt 2) jednostki gospodarcze, które zostały zobowiązane do ich stosowania, są obowiązane wносить na rzecz centralnego funduszu oszczędnościowego paliw, energii, surowców i materiałów opłaty.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 2, stanowią straty nadzwyczajne jednostek gospodarki uspołecznionej.

4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa wysokość opłat, tryb ich wnoszenia oraz organy powołane do orzekania w tych sprawach.

Art. 32c. Rada Ministrów, w celu przeciwdziałania niekorzystnym zjawiskom społeczno-gospodarczym, uwzględniając założenia polityki

pieniężno-dochodowej i inwestycyjnej określone w narodowym planie społeczno-gospodarczym, w drodze rozporządzenia, może:

1) wprowadzić obowiązek wpłacania przez jednostki gospodarki uspołecznionej podejmujące inwestycje polegające na budownictwie obejmującym budynki, z funduszu, z którego ma być finansowana inwestycja, kaucji pieniężnych na nie oprocentowany rachunek bankowy, ustalając jednocześnie:

- a) okresy odpowiadające okresom objętym narodowymi planami społeczno-gospodarczymi, w których obowiązuje wpłacanie kaucji,
- b) wysokość stawek kaucji w stosunku do wartości kosztorysowej budynku, uwzględniającą rodzaj i położenie inwestycji, oraz szczególony tryb i zasady jej ustalania i wpłacania,
- c) zasady zwrotu kaucji,
- d) wysokość odsetek na rzecz budżetu centralnego w wypadku nieterminowego wpłacenia kaucji,
- e) rodzaje inwestycji, od których nie pobiera się kaucji, oraz wypadki, w których może nastąpić cofnięcie zwolnienia z obowiązku wpłacania kaucji.

2) wprowadzić zakaz podwyższania wynagrodzeń za pracę na okres odpowiadający zamrożeniu cen, wprowadzonemu na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1985 r. Nr 49, poz. 261).”;

7) w art. 33 w ust. 2:

a) w pkt 2 wyrazy „przedsiębiorstwo państwowe” zastępuje się wyrazami „jednostka gospodarki uspołecznionej”, a wyrazy po myślniku — wyrazami „upoważnić właściwy organ administracji państwowej do nałożenia na tę jednostkę gospodarki uspołecznionej obowiązku zawarcia takiej umowy,”

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) ustalić w drodze rozporządzenia szczegółowy tryb i zasady zlecania oraz realizacji zamówień rządowych i programów operacyjnych.”

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1985 r. Nr 49, poz. 261) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 7 skreśla się,

b) w ust. 12 wyrazy „Minister do Spraw Cen w porozumieniu z Ministrem Finansów” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”;

2) w art. 7 w ust. 3 wyrazy „i Ministrem do Spraw Cen” skreśla się;

3) w art. 8 w ust. 1 i 3 wyrazy „Minister do Spraw Cen” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”;

4) w art. 10 w ust. 2 wyrazy „Minister do Spraw Cen” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”;

- 5) w art. 12 w ust. 2 wyrazy „Minister do Spraw Cen, w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych” zastępuje się wyrazami „Minister Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej, w porozumieniu z Ministrem Finansów”;
- 6) w art. 13:
- a) w ust. 2:
- wyrazy „Minister do Spraw Cen” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”;
  - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
    - „1) wprowadzić okresowe, maksymalne wskaźniki wzrostu cen umownych i regulowanych na określone grupy towarów, usług, obiektów i robót budowlanych”;
  - w pkt 2 wyrazy „okręgowych urzędów cen” zastępuje się wyrazami „izb skarbowych”;
  - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
    - „2a) wprowadzić obowiązek informowania przez jednostkę gospodarczą (sprzedawcę) izb skarbowych o dokonanej zmianie ceny umownej i regulowanej oraz o przyczynach tej zmiany.”
- b) w ust. 3 wyrazy „Okręgowy urząd cen” zastępuje się wyrazami „Izba skarbowa”;
- 7) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:
- „Art. 13a. 1. Minister Finansów może upoważnić do stosowania dopłat do cen urzędowych i regulowanych przysługujących sprzedawcy lub opustów od tych cen przysługujących odbiorcy z tytułu zawarcia długoterminowych umów sprzedaży i dostawy, zwłaszcza elementów kooperacyjnych, określając równocześnie górną lub dolną wysokość dopłat i opustów.
2. Wojewódzkie rady narodowe mogą wprowadzić, w wypadkach uzasadnionych ważnymi potrzebami społecznymi, obowiązek stosowania dopłat do cen za usługi turystyczne i wypoczynkowe, z wyjątkiem usług świadczonych na rzecz obozów, kolonii i innych placówek wypoczynku dzieci i młodzieży, oraz niektóre towary bezpośrednio związane z obsługą ruchu turystycznego. Dopłaty te mogą być wprowadzone na obszarze całego województwa lub jego części. Wysokość dopłat nie może przekroczyć 10% ceny usług lub towarów. Wpływy z dopłat zasilają wojewódzkie fundusze turystyki i wypoczynku lub regionalne fundusze rewaloryzacji zabytków.”;
- 8) w art. 14 w ust. 6 wyrazy „Minister do Spraw Cen” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”;
- 9) w art. 15:
- a) w ust. 2 wyrazy „Minister do Spraw Cen lub okręgowe urzędy cen” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów lub izby skarbowe”;
- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Minister Finansów, w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług, Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości oraz właściwymi ministrami, ustala branżowe minimalne opusty cen umownych dla:
- 1) niższych klas jakości (gatunków, stopni, wyrobów) przewidzianych w normach lub innych przepisach dla poszczególnych towarów,
  - 2) wyrobów o jakości niższej od wymaganej normą, dopuszczonych do obrotu na podstawie odstępstwa od normy.”;
- 10) w art. 16 w ust. 3 wyrazy „Ministrem do Spraw Cen” zastępuje się wyrazami „Ministrem Finansów”;
- 11) w art. 17:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Ceny urzędowe i marże handlowe urzędowe ustala Minister Finansów, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.”;
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Wojewodowie i prezydenci miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi ustalają ceny urzędowe niektórych towarów i usług; Sejm w wykazie, o którym mowa w art. 7 ust. 1, określa te towary i usługi.
4. Rady narodowe stopnia podstawowego, a w miastach podzielonych na dzielnice rady narodowe tych miast, określają strefy cen (strefy taryfowe) obowiązujące przy przewozie osób i ładunków taksówkami osobowymi i bagażowymi.”;
- 12) w art. 18 w ust. 1 wyrazy „Minister do Spraw Cen lub okręgowe urzędy cen” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów lub izby skarbowe”;
- 13) w art. 19:
- a) w ust. 5 wyrazy „okręgowy urząd cen lub” skreśla się;
- b) w ust. 6 wyraz „wymienione” zastępuje się wyrazem „wymieniony”, a wyrazy „okręgowego urzędu cen” wyrazami „izby skarbowej”;
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Od decyzji ustalającej nienależną kwotę i kwotę dodatkową, wydanej przez izbę skarbową, przysługuje odwołanie do Ministra Finansów.”;
- d) w ust. 8 po wyrazie „kwoty” dodaje się wyrazy „i kwoty dodatkowej”;
- e) w ust. 9 wyrazy „Ministra do Spraw Cen” zastępuje się wyrazami „Ministra Finansów”;
- 14) w art. 22 wyrazy „Ministra do Spraw Cen” zastępuje się wyrazami „Ministra Finansów”.
- Art. 3.** W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44 oraz Nr 39, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 28:
- a) w ust. 3 zdanie drugie skreśla się;
  - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wysokość stawek odpisów na fundusz postępu techniczno-ekonomicznego jest ustalana na okresy wieloletnie w narodowym planie społeczno-gospodarczym odpowiednio dla poszczególnych gałęzi i branż. Przedsiębiorstwa mogą w przypadkach uzasadnionych rozmiarem prowadzonych prac badawczo-rozwojowych podwyższać lub obniżać stawkę odpisu, jednakże nie więcej niż o 25%.”;
- 2) w art. 39 w ust. 1 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu:
 „W razie przystąpienia do zrzeszenia obligatoryjnego przedsiębiorstwa do tego nie zobowiązanego, wydatki na utrzymanie tego zrzeszenia przedsiębiorstwo pokrywa z zysku do podziału.”;
- 3) w art. 45 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
 „7. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić dla przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ulgi polegające na całkowitym zwolnieniu albo na zmniejszeniu procentu odpisów amortyzacyjnych podlegających przekazaniu do budżetu centralnego. Dla przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ulgi polegające na całkowitym zwolnieniu lub zmniejszeniu procentu odpisów amortyzacyjnych, podlegających przekazaniu na scentralizowany rachunek, mogą być przyznawane w drodze uchwały wojewódzkiej rady narodowej.”
- Art. 4.** W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45 oraz Nr 39, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 3 w ust. 3 po wyrazach „podatku dochodowego” dodaje się wyrazy „oraz podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń”;
  - 2) w art. 15 w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu: „Obniżenie stawek podatkowych do wysokości wynikającej z ust. 2 nie wymaga zasięgnięcia opinii właściwej komisji sejmowej.”;
  - 3) w art. 22:
    - a) w ust. 3 wyrazy „Przepis ust. 1” zastępuje się wyrazami „Przepisy ust. 1 i 2”;
    - b) w ust. 4 w pkt 2 wyraz „własnego” skreśla się;
  - 4) w art. 23 w ust. 1 wyrazy „zgodnie z przepisami w sprawie zapewnienia warunków do dalszego rozwoju spółdzielni inwalidów” zastępuje się wyrazami „określonego odrębnymi przepisami”;
  - 5) w art. 30:
    - a) w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „nadwyżkę bilansową, nadwyżkę wydatków nad dochodami, a w jednostkach nie tworzących zysku — koszty ich działalności”;
    - b) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) kwota wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów przekraczająca kwotę wynagrodzeń

ustaloną według zasad określonych przez Radę Ministrów na podstawie ust. 2a,”
  - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Rada Ministrów może ustalić w centralnym planie rocznym wskaźnik wzrostu kwoty wynagrodzeń wypłacanych w ciężar kosztów, którego przekroczenie zobowiązuje do uiszczenia podatku. Wskaźnik ten oblicza się w stosunku do kwot wynagrodzeń wypłacanych za rok poprzedzający rok podatkowy.

2b. Przy ustaleniu podstawy opodatkowania w wypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1a:

    - 1) nie ma zastosowania art. 34 ust. 1 pkt 2,
    - 2) wyłącza się z tej podstawy kwotę zmniejszenia z tytułu sprzedaży eksportowej, o której mowa w art. 32 pkt 1 lit. d), wypłaty z rezerwy, o której mowa w art. 35 ust. 1, oraz honoraria autorskie i realizatorskie, a także wypłaty wynikające z przepisów o wynalazczości.”;
- 6) w art. 32:
- a) w pkt 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) stawki podatku według progresywnej skali od 40 do 500% przy podstawie opodatkowania, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1, od 100 do 400% przy podstawie opodatkowania, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2, i kwoty przekazanej z funduszu załogi na zakładowy fundusz socjalny, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3, którą do celów opodatkowania sumuje się z ponadnormatywnymi wypłatami nagród i premii z zysku do podziału, oraz stawkę podatku określoną w granicach od 500 do 800% przy podstawie opodatkowania, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1a,”
  - b) w pkt 2 wyrazy „w dostosowaniu do specyficznych warunków działania” skreśla się;
- 7) w art. 35 w ust. 1 po wyrazach „wolnej od podatku” dodaje się wyrazy „o której mowa w art. 31 i 32 pkt 2 lit. b)”;
- 8) dodaje się art. 35a w brzmieniu:
 „Art. 35a. Jednostkom gospodarczym, w których procentowy wzrost wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów w stosunku do roku poprzedzającego rok podatkowy, pomniejszony o ulgi z tytułu wyłączeń, o których mowa w art. 30 ust. 2b pkt 2, jest wyższy od wskaźnika przyrostu wynagrodzeń określonego w centralnym planie rocznym, albo powstało zobowiązanie z tytułu podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń przekraczającego kwotę stanowiącą 25% zysku do podziału lub nadwyżki bilansowej, nie przysługują:
  - 1) ulgi w podatku dochodowym, określone przez Radę Ministrów na podstawie niniejszej ustawy oraz przepisów odrębnych,
  - 2) dotacje z budżetu w wysokości odpowiadającej kwocie należnego podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń; nie dotyczy to jednostek

gospodarczych pobierających dotacje przedmiotowe w formie różnicy cen oraz w których udział wartości sprzedaży produkcji dotowanej w wartości produkcji sprzedanej ogółem nie przekracza 25%.";

9) w art. 36 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie „mieszkaniowe” dodaje się wyrazy „oraz państwowe przedsiębiorstwa (zakłady) gospodarki mieszkaniowej”;

10) w art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa, jakie środki pracy i inne przedmioty długotrwałego użytkowania uznaje się za trwałe, zasady aktualizacji ich wyceny oraz zasady amortyzacji środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych, a także wysokość stawek amortyzacyjnych.”

Art. 5. W ustawie z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 35, poz. 185) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Naczelnymi organami administracji państwowej są w sprawach:

- 1) planu krajowego i planów regionalnych — Komisja Planowania przy Radzie Ministrów,
- 2) planów miejscowych — Minister Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej.”

„3. Zasady sporządzania projektów założeń do planów, projektów planów oraz kontroli ich realizacji ustalają:

- 1) w zakresie planów regionalnych — Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
- 2) w zakresie planów miejscowych — Minister Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej.”;

2) w art. 12 w ust. 1 wyrazy „regionalnych i” skreśla się;

3) w art. 15 w ust. 2 wyrazy „Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej” zastępuje się wyrazami „Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów” oraz skreśla się zdanie drugie;

4) w art. 41 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Wojewódzka rada narodowa może upoważnić prezydium tej rady do wyrażania zgody na wydawanie decyzji o lokalizacji inwestycji, po uprzednim zasięgnięciu opinii prezydium właściwej miejscowo rady narodowej stopnia podstawowego.”;

5) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy „Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „Minister Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 lipca 1984 r. o Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (Dz. U. Nr 35, poz. 186) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 po wyrazach „zagospodarowania przestrzennego kraju” dodaje się wyrazy „i planów regionalnych”;

2) w art. 2:

a) w zdaniu pierwszym po wyrazach „zagospodarowania przestrzennego kraju” dodaje się wyrazy „i planów regionalnych”,

b) w pkt 1 po wyrazach „przestrzennego zagospodarowania kraju” dodaje się wyrazy „i regionów”,

c) w pkt 2 po wyrazach „zagospodarowania przestrzennego kraju” dodaje się wyrazy „i planów regionalnych”,

d) w pkt 5 wyrazy „a także sprawami” zastępuje się wyrazami „w tym”;

3) w art. 8 w pkt 1:

a) w lit. a) po wyrazie „centralnych” dodaje się wyrazy „i terytorialnych, zasady sporządzania projektów założeń do planu zagospodarowania przestrzennego kraju i planów regionalnych oraz projektów tych planów, a także kontroli realizacji planów regionalnych”,

b) w lit. b) przecinek zastępuje się średnikiem i dodaje wyrazy „ocena działalności jednostek gospodarki uspołecznionej powinna uwzględniać w szczególności efektywność gospodarowania czynnikami wytwórczymi oraz zdolność do samofinansowania ich rozwoju.”

Art. 7. W ustawie z dnia 23 grudnia 1985 r. o centralnych funduszach rozwoju nauki i techniki (Dz. U. Nr 59, poz. 297) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wpłaty przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw mieszanych, a także spółek handlowych, w których Skarb Państwa albo jednostki gospodarki uspołecznionej posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego,”

— pkt 3 skreśla się,

— pkt 4 otrzymuje oznaczenie pkt 3,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jednostki wymienione w ust. 1 pkt 2 obowiązują do wnoszenia opłat na Fundusz.”,

c) w ust. 2 wyrazy „i 3” skreśla się;

2) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Centralny Fundusz Wspomagania Wdrożeń przeznaczony na dofinansowanie przedsięwzięć wdrożeniowych o istotnym znaczeniu dla gospodarki narodowej.”,

3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa:

1) szczegółowe zasady tworzenia Funduszu oraz gospodarowania środkami funduszy, o których mowa w art. 3 ust. 1,

2) zasady przyznawania i finansowania nagród i stypendiów, o których mowa w art. 4 ust. 2, jak również uprawnienia i obowiązki osób pobierających stypendia, zasady cofania stypendiów oraz sprawowania koordynacji i nadzoru nad zapew-

nieniem warunków i przebiegiem realizacji zadań w ramach stypendiów.

- 3) zasady udzielania przez macierzyste zakłady pracy osobom pobierającym stypendia urlopów bezpłatnych na czas pobierania stypendium, warunki zaliczania okresu urlopu bezpłatnego do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze, a także zakres uprawnień pracowniczych przysługujących tym osobom w okresie pobierania stypendium."

Art. 8. Traci moc ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. o zmianach w organizacji i zakresie działania naczelných organów administracji państwowej w dziedzinie budownictwa i planowania przestrzennego (Dz. U. Nr 8, poz. 49, z 1972 r. Nr 11, poz. 77 i z 1983 r. Nr 44, poz. 200), a uprawnienia przewidziane w art. 1 pkt 1 tej ustawy dla Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przechodzą na Ministra Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej.

Art. 9. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity

tekst ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

2. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolite teksty ustaw:

- 1) z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1985 r. Nr 49, poz. 261),
- 2) z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45),

z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*